

Budapest Főváros Levéltára
HU.BFL.X.59

Jelentés

Budapest Főváros Levéltára
HU.BFL.X.59

. a 310 sz. Jókai cserkészesapat
Párdac örsének az 1943. július 11.-én megtar-
tott H.i.K.E.-ről.

Jelen voltak:

Szász Tibor ö.v.
Faragó Tamás
Frankl Péter
Kohn Károly
Komlós Tibor
Róth Kurt

Igazoltan hiányzott:

Róna Edgár
Stern Bernát.

Lassan szellingóztak a fiúk a
találkozóhelyre. 8^h előtt pár perccel ott volt az
egész örs. Legnagyobb csodalkozásunkra raj-
tunk kívül csak egy örsöt találtunk ott.
Hogy őszinték legyünk, nagyon élvezte ked-
vünket a versenyzéstől a kis létszám. Egyik
örsi tagunk. éppen meg is jegyezte, hogy

milyen nehéz lesz a döntőbíróknak eldönteni a helyezési sorrendet. Szerencsére mielőtt nagy vita alakult volna ki, megérkezett Solti Gyuri és átadta az utirányok tartalmazó levelet. Csimpi idegeinket próbára téve, óvatosan nyitotta fel a borítékot. Szívesen magánlevelezésre akarta felhasználni. Az mai papírhiányban még ez is kitellik föle! Az utirány pontos átolvasása után megrohmoztuk a villamos és kikocsistunk Farkasrétre.

Utirány!

Farkasrét. - Csillebérc - Makkosmária - Anna-kápolna - Erzsébet kilátó - Hűvösvölgy - Csordáskút - Virágos nyeteg - Római fürdő.

Megérkezésünkor első észrevételünk az volt, hogy hideg van. Felvettük tehát a magunkkal hozott meleg ruhaneműt és nekivágtunk a kijelölt útnak.

Még az Ördögöröm-csárdánál voltunk, mikor Solti észrevette, hogy fordítva vette fel harisnyáját. Ez jó jel-mondottuk. I, hogy mennyire igazunk volt, Keresi mind-

járt belixonyította. Biztosított menetben haladtunk s ő mint "elővéd" egyszer csak nagy örömrivalgással jelentette a "zöm"-nek, hogy megtalálta a "helyzet" kulcsát. Arról felmutatta az ócskavasmak beillő talált, tárgyat, egy hatalmas kapukulcsot. Óvatosan elhelyeztik az egyik hátizsák legmélyén - kátka szükségünk lesz rá. Majd folytattuk utunkat Csillebenc felé. Egy órás gyaloglás után megérkeztünk. /9^h45'/

Itt könnyítettünk hátizsá-
kunk úrtartalmán. Majd óriási átvágá-
sokkal eljutottunk Makkosmáriára /10^h45'/

Nem álltunk meg, mert
előttünk volt még az út nagyobbik fele.
Szép, vadregényes erdei úton halad-
tunk fennakápolnáig /11^h15'/

Tinnen országúton kellett
tovább mennünk. Hogy az országúti
menetelés unalmát elűzzük Péter
szájharmonikászni kezdett, mi meg, hol
fityuilve, hol dalolva meneteltünk
ütemre. Törpe elevenedtek fel a
szébbnél szébb cserkész nők. Oly jól
esett gondtalanul beletemedkezni a

A boríték felbontás.

Budapest Főváros Levéltára
HU.BFL.X.59

régi szép eserkészéleket felelevenítő
énekekbe. Mikor kifogytunk a dalok-
ból, egyesek által elfelejtett tábori em-
lékekkel fokoztuk a hangulatot. Olyan
jól éreztük magunkat, hogy már ezért
is megértük, hogy elmentünk kirándulni.
Ezre se vettük, hogy milyen gyorsan ér-
tünk oda az Erzsébet kilátóhoz. /11^h 30'/
Itt pár percig gyönyörködtünk a kilá-
tásban.

Majd folytattuk utunkat
az országúton. De nem sokáig, mert
hőn szeretett ösvézetünk utasítására le-
tértünk egy kis ösvényre, úsmegtakarí-
tás céljából. Valóban fele idő alatt leér-
tünk Kivővölgybe. Előzőleg szintén me-
netgyakorlatot tartottunk. Petneházi rét-
nél és a kivővölgyi nagyréte strammul
ütemre bemaradtunk. /12^h 30'/

Legnagyobb csodálkozásunkra
itt találtuk az egyik fű horzátartozóit,
kik fokozták jókedvünket pár darab
pitémennyel. Itten gazdag élelmiszermu-
nicióval gyarapodva folytattuk utunkat.
Gyulavár mellett a szántóföldeken át-
vágva közelítettük meg Lordáskutat.

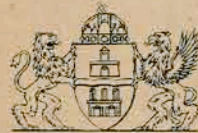

Kurci a „helyzet kulcsával”.

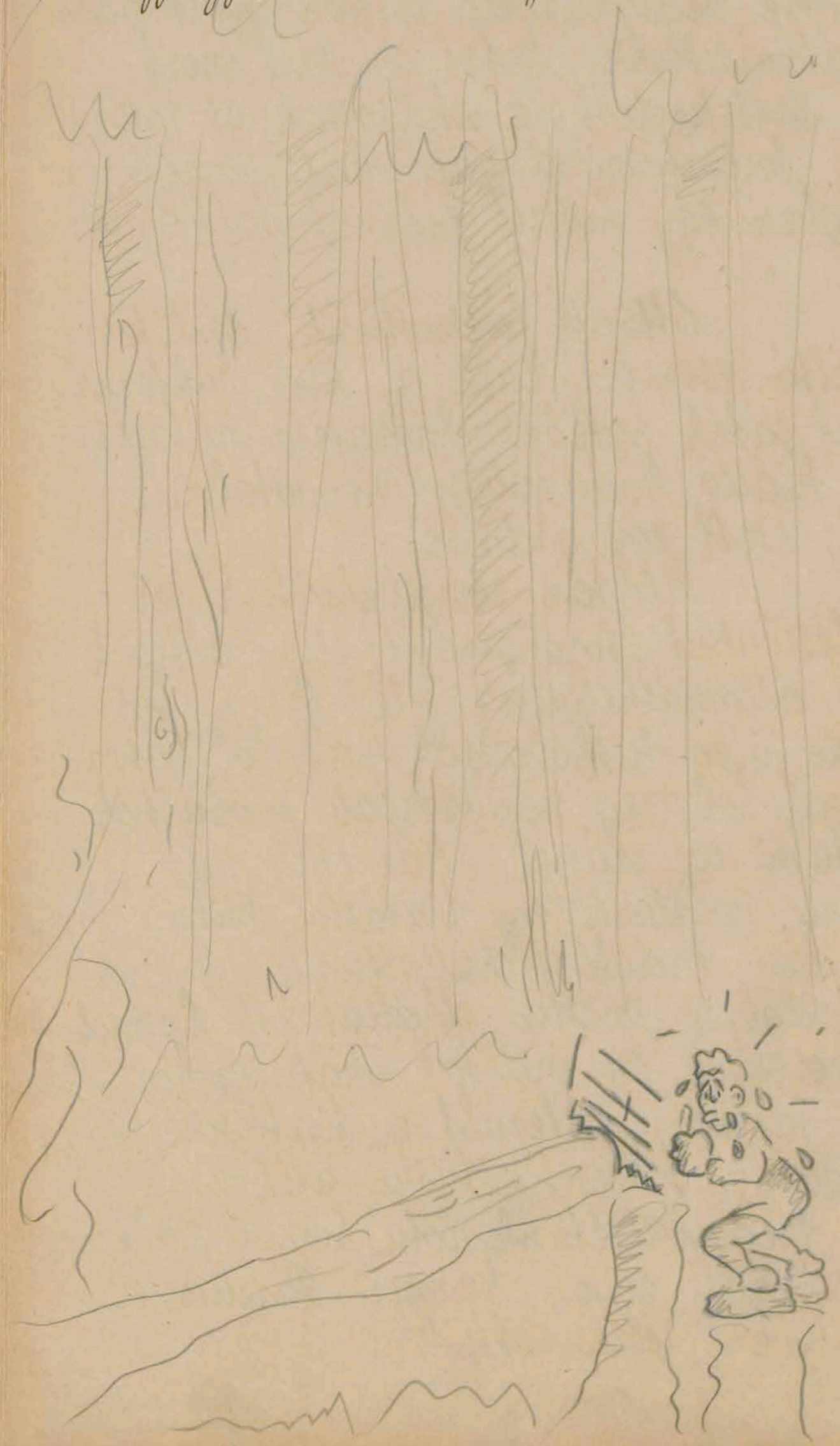
Az előtte végighúzódó árkon gyors iram-
ban átmasztunk. Szérs gyorsan, mert
Kurci ereszkedett le utolsónak és ma-
gával sodort mindnyájunkat. Virágos-
meregben egy hosszú pihenőt tartottunk.
1915!

Éltünk, játszottunk. Említés-
re méltó esemény csak a kili „bukfence”
volt. A játék kezében hátrafelé kaladt
s egy kiálló kődarabon meglötölve
nyakig esett egy gödörbe.

Melán rendbehoztuk fel-
szerelésünket „toronyiránt” elindultunk
utolsó állomáshelyünk felé. Árkon-bok-
ron, de főleg tiszkebokrok közt, hol hason-
lítva, hol meg négykézláb próbáltuk
betartani az irányt. Már csak pár
méterre voltunk egy tisztástól, mikor
velőtrázó ordítást hallottunk. A cse-
des erdőben messze elhallatszott. Kémil-
ten kerestük az ordítás okát, mikor
Kurci jajgatva elterült a tisztáson. A
lábatól egy tizenötös tiszke állt ki.
Mikor meggyőződünk róla, hogy ő volt
az ordító egyen, hamar „Pardue el-
jősegélyben” részesítettük.

Hogy egy kiscserkész elképzeli az „erdei átvágást.”

Ez röviden annyit jelent, hogy addig püföltük, míg elfelejtette a tiszke okozta fájdalmát. És mivel a beteg embernek nem szabad sokat enni, hát testvériesen megosztottunk a maradék pitoménye fölött. Ezzel eleget tettünk a harmadik cserkész törvénynek.

Szerűzetesen a vége nevé-
tés volt. De most kivételesen olyan nagy,
hogy már csuklottunk tőle. Mivel a csuk-
lás mással is lehet kapcsolatba hozni,
hát abba hagytuk.

Péterhegy oldalán haladva
3^{1/2} kor megérkeztünk Római fürdőre. Az
állomásnál visszatévtünk a megtett
útra. Egyszerre tudatára ébredtünk annak,
hogy fáradtak vagyunk. A korai időre
való tekintettel nem indultunk hazafelé,
hanem elvándoroltunk a sasok csónakhá-
záig, hogy megmutassuk, hogy még tudunk
menni. A csónakháznál nagy bosszúságunk-
ra közeltek velünk, hogy a sasok vízén
vannak. Nem volt más választásunk
tehát, kénytelenek voltunk visszagyalogol-
ni a vicináliskor.

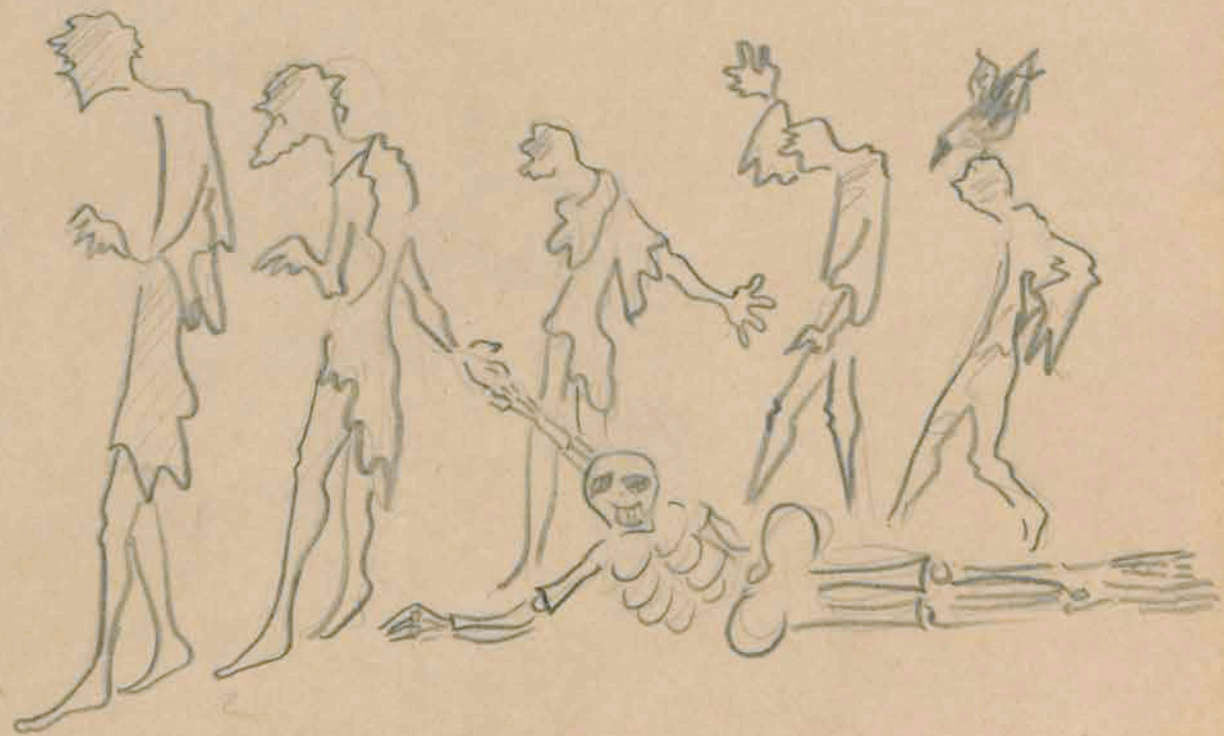

Budapest Főváros Levéltára

HU.BFL.X.59

Az örs H.I.K.E. előtt.....

..... és után.

Kurti a „párduc elsöregély” után.

Hog tizperemji várakozás
után felkalltunk egy kúrszifolt H.E.V.-re,
mellyet tantaluszi klnokat kiállva befu-
toltunk a Pálffy térre. Itt arról a tudat-
tal, hogy a H.I.K.E.-n jó munkát végez-
tünk, elbicsiztunk egymástól.

A kirándulás jó kiraidőben
kitünő hangulatban folyt le. 5 $\frac{1}{2}$ ra min-
denki otthon volt.

Jó munkát!

Párduc örs.

30 pond Kurt
30 pond Stair "